

2022.10.21. Bibliaóra

Előfóhász: „²Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. Ő az én Istenem, őt dicsőítem, atyám Istene, őt magasztalom.”(2Móz15,2) Ámen

Ének: 50:1-9: „Az erős Isten, uraknak Ura...”

Előíma: Erős Isten, uraknak Ura!

Mózes énekéhez akarunk ma mi is csatlakozni, megénekelve a Te mindenható voltodat. Megköszönjük Neked, hogy Te ma is kész vagy népedet a legnagyobb nyomorúságokon is átvezetni. Megvalljuk Neked, hogy sajnos sokszor megfélemedezünk arról, hogy mit tettél egykor a választott néped életében. S nagyon nehéz elfogadni a biztatást és a szabadulás eljövételét személyes életünkben, ha ott van egy hadsereg mögöttünk, aki saját erejében bíz, s ott van a tenger előttünk, ami életünket fenyegeti.

Kérünk, vezess ma bennünket arra a felismerésre, hogy Te egy olyan Úr vagy, aki nem változik. Aki ha megígéri, hogy megment, s ha engedelmesen hallgatunk a szavára akkor megszabadít-akkor mi ezt élő hittel hadd tudjuk megragadni. Vezess bennünket Urunk abban, hogy ma megvalljuk Előtted kicsinyhitűségünket, kételkedéseinket, az ellenünk jövő erővel szemben a gyengeségünket, félelmünket és aggodalmainkat. Add a Te erődöt gyermekeidnek, hogy hitvallásként ki tudjuk mondani, hogy mindenre van erők a Krisztusban, aki minket megerősít.

Köszönjük Neked azt az erőt, amivel legyőzted a halált, s mai napig uralkodsz, s befolyásolod a dolog menetét. Hisszük, hogy a Te akaratod megvan saját, családi és gyülekezeti életünkre nézve is, ezért kérünk, segíts elfogadni és kérni mindenkor akaratod teljesülését. Segíts nekünk abban, hogy akaratodat alázattal és békességgel elfogadjuk, akkor is amikor adsz, de akkor is, amikor elveszel.

Könyörgünk Szentlelked jelenléteért. Vezess bennünket abban, hogy Igédnek ne csak olvasói és hallgatói legyünk, hanem megtartói is. Hogy lássa ez a világ, hogy kihez tartozunk, de elsősorban mi magunk soha ne feledkezzünk meg azokról a szabadításokról, amiket már megéltünk a közeledben.

A mi Szabadítónkért, az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerés: 2 Móz 15

„¹Akkor ezt az éneket énekelte Mózes Izráel fiaival együtt az ÚRnak: Éneket mondok az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett. ²Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. ³Ő az én Istenem, őt dicsőítem, atyám Istene, őt magasztalom. ⁴Az ÚR vitéz harcos, „az ÚR” az ő neve. ⁵Szekereit, hadát a fáraónak tengerbe vetette, válogatott, legjobb harcosai belevesztek a Vörös-tengerbe. ⁶Elborította őket a mélység, kőként szálltak a mélybe. ⁷Jobbod, URam, dicső az erőtől, jobbod, URam, szétzúzza az ellenséget. ⁸Nagy fenséggel elsöpröd támadóidat. Ha elszabadul haragod, megemészti őket, mint tarlót a tűz. ⁹Haragod szelétől föltornyosultak a vizek, gátként megálltak a futó habok. Megmerevedett a mélység a tenger szívében. ¹⁰Üldözöm, megvan! – így szólt az ellenség. – Zsákmányt osztok mindjárt, kitöltöm a bosszúmat rajtuk. Kardomat kirántom ellenük, kezemmel kiirtom őket. ¹¹Rájuk fújtál szeleddel, s elborította őket a tenger. Mint ólom merültek el a hatalmas vízben. ¹²Kicsoda olyan az istenek között, mint te, URam? Kicsoda olyan felséges szentségében, félelmetes dicső tetteiben, csodákat cselekvő, mint te? ¹³Kinyújtottad jobbodat, és elnyelte őket a föld. ¹⁴Hűségesen terelgeted e megváltott népet, erőddel vezeted őt szent hajlékodbá. ¹⁵Hallják a népek, s beleremegnek, fájdalomban vonaglanak Filisztea lakói. ¹⁶Megrémülnek majd Edóm fejedelmei, Móáb hatalmasait rettegés fogja el, kétségbeesik Kánaán minden lakosa. ¹⁷Rettentő félelem szakad rájuk, hatalmas karodtól néma kővé válnak, míg átvonul a néped, URam, míg átvonul ez a nép, amelyet kiváltottál. ¹⁸Beviszed, és elülteted őket örökségednek hegyén, melyet lakóhelyednek készítettél, URam, a szent helyen, URam, mit kezded tett szilárddá. ¹⁹Az ÚR uralkodik örökkön-örökké! ²⁰Amikor a fáraó lovai a harci kocsikkal és a lovasokkal együtt a tengerbe értek, az ÚR visszafordította rájuk a tenger vizét, Izráel fiai azonban szárazon mentek át a tenger közepén. ²¹Ekkor Mirjám prófétanő, Áron nővére dobot vett a kezébe, és a többi asszony is mind kivonult utána dobolva és körtáncot járva. ²²Mirjám így énekelt előttük: Énekeljete az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett!

A keserű víz édes lesz Marában

²²Ezután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet. ²³Megérkeztek Mára, de a

márái vizet nem tudták meginni, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Mórának. ²⁴Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk? ²⁵Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt beledobta a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott az ÚR rendelkezést és törvényt a népnek, és ott tette próbára őket. ²⁶Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek lát, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR vagyok a te gyógyítód. ²⁷Azután elértek Élimbe. Tizenkét forrás volt ott, és hetven pálmafa. Ott ütöttek tábornak a víz mellett.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A régi élet vége és az új élet kezdete van előttünk. Vége a választott nép nyomorúságának és szenvedésének. Vége a szolgálásnak és a segítségért kiáltásnak az Úr irányába. Vége a panaszoknak, az elnyomásnak és a gyásznak, mert az Úr, aki megígérte a szabadítást be is teljesítette ígéretét.

Az Egyiptomból való kivonulás után vagyunk, Isten népe már átvonult a tengeren is. S itt, most eljött a hálaadás ideje. Az új kezdetén az új ének. Mózes hálaadó éneke van előttünk. Ez az ének a történetekre mutat vissza, felelevenítve azokat a helyzeteket, ahol a nép megtapasztalhatta Istene erejét és szabadítását. Ez indítja el Mózeszt abban, hogy dicsőítse és magasztalja az Urat.

Ézs12,2: „Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.”

Aki átélte már Istene szabadítását, az képes a hit hangján énekelni, s az Urat teljes nagyságában látni, hatalmát dicsőíteni, s közben őt magasztalni és előtte örvendezni.

S ez a hang nem egy befelé sutogó, vagy csak egyesek fülébe sutogó hang, hanem kész az egész közösség előtt, Izrael fiaival együtt éneket énekelni az Úrnak.

Ez az Úr pedig vitéz harcos, aki hadakozik az övéiért. Aki előtt lényegtelen a lovak, a lovasok és a szekerek mennyisége és minősége. Hiszen olvastuk ezeket mind a tengerbe vetette és a harcosok mind a Vörös-tengerbe fúltak.

Szinte újra átéljük az egész szabadulás menetét. Olyan hasonlatok vannak előttünk, amik csak még jobban kiemelik az erős Isten tulajdonságait. A kő lesüllyedése, az ellenség szétzúzása, elsöprése, a tarló megemésztése -mind olyan hasonlatok, amik mutatják, hogy Isten népének ellenségei, akik egyben Isten ellenségei is nem rendezhetik be az életüket a maguk kis elképzelése szerint közben eltaposva, mocskolva és kihasználva Isten népét. Mert az események végére a pontot mindig az Úr teszi és egyedül az Ő kegyelme az, ha van kettőspont életünk lapjain és van folytatás.

Az ellenség fő gondolata az volt, hogy: „Üldözöm, elérem!-...Zsákmányt osztok, bosszút töltöm rájuk.”

Ebből is láthatjuk, hogy annak ellenére, hogy rossz tervekkel mennek az Isten népe ellen, az eseményeket az igazságos és erős Isten irányítja.

S mekkora erőt, vigasztalást és biztatást tud ez adni. S kimondatni velünk, ami egykor ott volt József ajkán is: „²⁰Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt...”(1Móz5, 20)

Isten részéről egy fújás és vége minden rossz tervnek és szándéknak. Ilyen képessége és ereje pedig nincs más istennek.

11.v. Izráel körül volt egy olyan világ, ahol különböző isteneket imádtak. Az Úr jelenlétével mutatta meg, hogy nincs hozzáfogható Isten.

Az ellenség büszke, beképzelt magatartásának pedig ez az Isten véget vet.

13. A Pásztor képében jeleníti meg az Urat, aki terelgette nyáját és szent legelőkre vezette EREJÉVEL.

Azok, akik részesei Isten megmentésének, még azokat is ámulatba ejti Istenük félelmetes fensége. Isten szentsége és magasztos volta, csodákat cselekvő kegyelme sokszor felfoghatatlan az ember számára.

A környező pogány népek pedig megkapják, amit érdemelnek.

Filisztea lakói fájdalomban vonaglanak. A vonaglanak jelentése pedig rángatózva mozog, rendszerint nem kontrollált módon.

Edóm népe megzavarodik.

Kedves Testvérek! Korábbi szolgálatok alatt sikerült bejutnom látogatni zárt osztályra, ahol megzavarodott, mély depressziós és rettegésben élő emberek voltak. Az egyik beteg hozzátartozója kért meg a látogatásra. Már ijesztő volt az is, hogy szinte minden lépésemet kamerát követték, de felkészítettek előtte, hogy ne féljek, ha valami lenne, akkor ők mindent látnak. Bele se mertem gondolni mi lehet az a „valami”. Homályos-elborult tekintetek, voltak akik rögtön el is fordultak még a szemkontaktust sem keresték, volt körömrágástól kezdve hangokat kiadó embereikig, és szinte fájt, hogy van ilyen, hogy az ember agya annyira meg tud bomlani, hogy nem tudja mit tesz, vagy már az orvosságok hatása alatt nem is azzal az emberrel beszélgetünk, akit egykor megismertünk.

Az ellenséges fejedelmek a megzavarodással lettek büntetve. Moábot rettegés fogja el, Kánaán minden lakosa pedig kétségbe esik.

Ezek azok a belső zavarok, ami után az ember már saját maga ellenségévé válik és így éli megkeseredett, békétlen életét.

Rettentő félelem szakad az ellenségre. Néma kövekké válnak, már nem jártatják a szájukat sem Isten ellen sem a választott nép ellen nem szólnak.

A nép vonulása végén pedig az a megígért hely vár rájuk, ami Isten hegyén van, a szent helyen, amit az Úr keze tett szilárddá.

Hadd tudjuk mi is Mózesrel együtt megénekelni ma, hogy : „Az Úr uralkodik örökkön örökké!” Elég ez nekünk? Kell ennél több?

Emlékezzünk ma vissza azokra az élethelyzetekre, ahol szárazon vonultunk végig a tenger közepén. Amikor éreztük a mi Istenünk jelenlétét, erejét és csodaként éltük meg, amit saját bőrünkön tapasztaltunk. Amikor szó szerint megzavarodtak körülöttünk az emberek a saját gonoszságuk, hátunk mögötti játszmáik és ellenségeskedéseik miatt. Az Úr tudja mit tett értünk? De mi tudjuk mekkora szabadítást végzett el Jézusunk által a kereszten. Amikor nem hagyott bennünket a bűneinkben megfűlni, hanem kereszttje beledőlt az

életünkbe és kimondta, hogy Én vagyok az út. Vele és Átala folytathatjuk az utunkat. Vele és Átala célba érhetünk mi is.

A következő versekben pedig van egy felszólítás, hogy: „Énekeljete az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett!”

A dob és a körtánc itt most nem embert ünnepel, mint Sámuel könyvében, hanem az Úr erejét és győzelmét magasztalja.

(1Sám10.: „⁵Azután eljutsz az Isten halmára, ahol a filiszteusok oszlopai vannak. Mihelyt bemész az ott levő városba, találkozol majd egy csapat prófétával, akik az áldozóhalomról jönnek lefelé. Lant, dob, fuvola és citera lesz náluk, ők maguk pedig prófétai révületben lesznek.”)

Énekeljünk az Úrnak egész életünkkel, minden gondolatunkkal, szavunkkal és tettünkkel!

A keserű víz édes lesz Marában

A fogságból kihozott nép életében az első lépések ezek szabadságban. De mit kezd az ember a szabadságával?

Izráel gyermekkorának is van nevezve a pusztai vándorlás: Hós11,1: „¹Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat.” Jer2,2: „²Menj és hirdesd Jeruzsálemnek: Ezt mondja az ÚR: Emlékszem rád: ifjúkorod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában, a be nem vetett földön.”

A pusztai vándorlás, mint a hit próbája van jelen a választott nép életében. A legjobb iskolává válik számukra az egész pusztá, ahol megtanulhatták, hogy egyedül Istentől van a megmaradásuk.

Már három napja mennek a pusztában, várják a megígért tejjel és mézzel folyó területet, de még víz sincs nemhogy tej vagy méz. Az első megpróbáltatások között ott volt a víz hiánya. S mire vízre találtak kiderült, hogy ihatatlan, mivel keserű volt.

Erre jön a jól ismert zúgolódás a nép részéről. Egyik percben hangos ének, a másikban meg zúgolódás. Hogy van ez? Ilyen hamar változik az Isten hozzáállása népéhez, vagy a nép készülékében van a hiba? Konkrétan leszögezhetjük, hogy a mi Istenünk változhatatlan. Ő, amit megígért teljesíti is. Nem a kedve és az időjárás az, ami

befolyásolja a népének tett ígéreteit, míg az ember annál inkább labilisabb. Elfelejtí mi az, amit megélt már az Úr oldalán. De az, hogy az Úr mellettünk van, az nem azt jelenti, hogy majd minden az önkbe hullik, a szükség és hiány által is tanít mai napig. Nagy betegsége az embernek, hogy még Isten dolgát is másképpen csinálná.

A nép pedig nem az Úrhoz kiáltott, hanem Mózes ellen megy. De Mózes Istenhez kiált, s az Úr mutatott neki egy fát. Mózes a vízbe dobta a fát és a víz édes lett, ihatóvá vált.

De nem ezen a csodán van a hangsúly, hanem az Úr további tettein.

Isten nemcsak a beteg vizet képes meggyógyítani, hanem a beteg embert is. Itt adott rendelkezéseket és törvényeket Isten az Ő népének.

2Móz19, 5: „⁵Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom.”

S az engedelmességhez csatolva visszautal az egyiptomi bajokra -csapásokra is. Ha engedelmesen hallgat a nép az Úr szavára, akkor nem bocsát rájuk csapásokat.

Az engedelmisséggel megnémítja a zúgolódást és növeli a bizalmat az Úr irányába. Isten szava pedig napi szinten próbára tesz bennünket is. De a legnagyobb példát maga az Isten Fia mutatta meg, hogy mit is jelent engedelmeskedni. Ő békességgel teljesítette az Atya akaratát értünk. Ő általa gyógyulhat ma is a lelkünk és szívünk, aki tudta, hogy az Atya tervét szeretete táplálja. S aki szeret, az a másinak nem akar rosszat.

S ezután megérkeztek Élimbe, ahol 12 forrás és 70 pálmafa várta a népet.

Kedves Testvérek! Mi nem látjuk a következő napot, hetet és évet. Ha most szomjazzuk is az élő vizet, zúgolódva kérjük, hogy történjen már valami, hát megígérte, hogy velünk lesz...akkor álljunk le gondolatban egy pillanatra. Várjunk! Az idő mindent szépen megmutat, mindennek rendelt ideje van az életünkben. Az Úr pedig elrendelte Ránk nézve is, hogy mit, mikor, hogyan, kivel és miért fog véghezvinni. Ezért adjunk ma hálát, engedelmes szívért könyörögve, hogy ma is növelje bizalmunkat a Szentlélek Isten. Ámen

Újszövetségi igérés: Zsidókhöz írott levél , 5-14

”⁵Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: Én leszek néki Atyja és ő lesz nékem Fiam? ⁶Viszont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai. ⁷És bár az angyalokról így szól: Ki az ő angyalait szelekké teszi és az ő szolgálait tűz lángjává,⁸Ámde a Fiúról így: A te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálczája a te országodnak pálczája.⁹Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot: annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, öröme olajával a te társaid felett.¹⁰És: Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek;¹¹Azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak.²És palástként összehajtod azokat és elválnak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak.¹³Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Űlj az én jobbkezem felől, míglen ellenségeidet lábaidnak zsámolyává teszem? ¹⁴Avagy nem szolgáló lelkek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, a kik örökölni fogják az idvességet?”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Isten egyedülálló dicsősége van előttünk az egész 1. fejezetben.

Ha hiszünk az Úr Jézus Krisztusban, s közben még megjelenik a kételkedés és a félelem, hogy akkor most a bűneink valóban eltöröltettek-e, tekintünk fel hittel arra helyre, amit az Úr elfoglal, s hagyjuk abba a kételkedést. Mert nem emberek döntenek el rólunk, hogy Krisztus tulajdonai vagyunk- e vagy nem. Nem a másik véleménye és kritikája határozza meg a választ őszinte bűnvallásunkra és bűnbánásunkra.

A mai szakaszunk előző verseiben az angyalokkal szembeállítva találkozunk Jézussal.

Mózes törvényadásánál az angyalok jelentős szerepet játszottak. Az ApCsel 7,53: „⁵³akik bár angyalok által kaptátok a törvényt, mégsem tartottátok meg.” A nép szemében Mózes az angyalokkal együttműködve közvetítette a törvényt.

Most pedig, amikor Isten Fia megjelenik közöttük, a nép számára Ő csak a Názáreti Jézus, egy megvetett ember. Ezért is van kihangsúlyozva dicsősége, ami minden angyal fölött áll.

4.v. –ben konkrétan ki van mondva, hogy az angyaloknál külön nevet örökölt. Elsőbbsége van minden téren. Valamint feljebbvaló lett az angyaloknál, Ő a megváltás megvalósítója.

Ezeket az állításokat pedig az Ószövetségből vett igék támasztják alá. Ez a bibliai rész Isten kijelentését közli Krisztusról, az Ő emberré létele idejére.

Egy bizonyítási sorozat van ma előttünk.

A Fiú nemcsak a próféták fölött, hanem az angyalok fölött is áll. A Fiúnak az angyalok feletti méltósága azért van hangsúlyozva, mert a gyülekezetben tévtanítások jelentek meg. Ezek alapján közvetítő tevékenységet és szabadító hatalmat tulajdonítottak nekik, mint magasabb rendű lényeknek. „¹⁸Ne vegye el tőletek a versenydíjat az, aki alázatoskodásban és angyalok iránti tiszteletben tetszeleg, látomásaival foglalkozik, saját bölcsességétől ok nélkül felfuvalkodik, ¹⁹de nem ragaszkodik a Főhöz: pedig ő tartja össze az egész testet inak és ízületek segítségével, és az őáltala növekszik Isten szerinti növekedéssel.”(Kol2,18)

Ez a rövid szakasz 7 ószövetségi igével támasztja alá a Fiú máséhoz nem hasonlítható méltóságát. Ezzel kiemelve, hogy az angyalok alacsonyabb rendűek.

5.6.v.

Ő az egyszülött Fiú.

5.v.- Zsolt2,7: „⁷Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá tettelek ma téged!”

ApCsel13,33: „³³Ahogy meg van írva a második zsoltárban is: „Fiam vagy te, ma nemzetelek téged.””

Az angyaloknak nincs ilyen ígéretük, Isten nem mondta ki róluk, hogy fiak.

2Sám7,14: „¹⁴Atyja leszek, és ő az én fiam lesz. Ha bünt követ el, megfenyítem férfihoz illő bottal, embereknek kijáró csapásokkal. ¹⁵De nem vonom meg tőle szeretetemet, ahogyan megvontam Saultól, akit eltávolítottam előled. ¹⁶Így a te házad és királyságod örökre megmarad, és trónod örökre szilárd lesz.”

A Dávid házából származó királyokra vonatkozott, később értelmezték a Messiásra.

Zsolt97,7: „⁷Megszégyenülnek a bálvány imádók mind, akik a bálványokkal dicsekszenek. Az ÚR előtt borul le minden isten.”

6.v.Krisztus uralkodása a visszajövetelében válik majd teljessé.

Mt16,27: „²⁷Mert eljön az Emberfia az ő Atyjának dicsőségében angyalaival együtt, és akkor megfizet mindenkinek cselekedetei szerint.”

Mt24,31: „³¹És ő elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Mt28,18-20: „⁸Jézus pedig hozzájuk lépett, és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. ¹⁹Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, ²⁰tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

1Tim3,16: „¹⁶Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.”

7-9.v.

Az angyalok létezésének célja, hogy Isten akaratának szolgáljanak.

Zsolt104,4: „⁴A szeleket tette követeivé, a lángoló tüzet szolgájává.”

Az angyaloknak nincs állandó létformájuk, szolgák, akiknek a megjelenési formája Istentől függ.

Bír6,11: „¹¹Azután eljött az ÚR angyala, és leült Ofrában a cserfa alatt, amely az Abíezer nemzetséghez tartozó Jóásé volt.”

Ézs6,2: „²Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült.”

Gen18,2: „²Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult.”

Az angyalok feladata más helyen is meg van határozva:

1Móz24,7: „⁷Az ÚR, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet! – ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozhass feleséget a fiainak.”

2Móz 23,20.23.: „²⁰Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton, és bevigyen arra a helyre, amelyet kijelöltem.” „³Mert az én angyalom előtted megy,…”

Dán3,28: „²⁸Nebukadneccar ekkor így szólt: Áldott legyen Sadrak, Mésak és Abéd-Negó Istene, mert elküldte az angyalát, és kiszabadította szolgálait, akik benne bíztak.”

Dán6,23: „²³Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel.”

Mt4,11: „¹¹Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.”

Mt18,10: „¹⁰Vigyázzatok, nehogy egyet is megvessetek e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám arcát.”

Ellenben a Fiúval kapcsolatban láthatjuk, hogy Ő egyenlő Istennel.

Zsolt45,7-8: „⁷Trónod Istentől való, mindörökké megmarad, királyi pálcád igazságpálcája.
⁸Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, ezért kent föl téged társaidd közül Isten, a te Istened öröm olajával.”

A trónon ülő király földi életével megmutatta, hogy szerette az igazságot és gyűlölte a gonoszságot. S ez a tulajdonsága nem fakult ki, s ha úgy is látjuk magunk körül, hogy a hazug suttogások uralkodnak körülöttünk biztosak lehetünk benne, hogy Urunk igazság iránti szeretete nem ért véget földi életével. Nekünk egy igazságot szerető Urunk van, aki érvényre is juttatja ezt a tulajdonságát.

10-14.v.

Isten hatalommal uralkodó király, aki az égnek és a földnek teremtő Ura. Ő a teremtett világ felett áll.

Zsolt 110,1: „Így szól az ÚR az én uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!”

Jézus Krisztus Isten jobbján ül, egy vele. Az Atya emelte fel önmagához és osztotta meg vele teljes dicsőségét. Isteni döntés, hogy Őt a jobbára emelte. Ez a kijelentés egy esetben sem az agyaloknak szól, hanem Jézusnak.

ApCsel2, 24-25: „²⁴De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt. ²⁵Mert ezt mondja róla Dávid: „Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbam felől van, hogy meg ne tántorodjam.”

A Zsidókhoz írott levél Krisztusképe:

1,3: „³Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült.”

8,1: „¹Az elmondottakban pedig ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a felséges Isten trónusának a jobbára ült a mennyekben;”

12,2: „²Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbára ült.”

10-12

Zsolt 102,26-27: „²⁶Te vetettél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezéd alkotása. ²⁷Azok elpusztulnak, de te megmaradsz. Mind megavulnak, mint a ruha, váltod őket, mint az öltözetet. Ők változnak”

Isten az Ő teljes dicsőségével vissza fog térni, könyörül Sionon és a népét megváltja.

Az egész teremtett világ elavul, mint ruha, de Jézus az, akit a változás nem érint.

A 14. vers egy kérdéssel zárul: ahol az angyalok szolgáló lelkeknek vannak nevezve, akiknek a szolgálatához tartozik, hogy azokért küldettek el, akik majd örökölni fogják az üdvösséget.

Ezek az angyalok is leborulnak a trónon ülő előtt, a Bárány előtt, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért. Az Ő tette a mi üdvösségünk forrása, amikor egyetlen közbenjáróként az Ószövetség ígésén keresztül az új szövetség népeként megvalljuk, hogy Krisztus méltósága nagyobb az angyalokénál.
Ámen

Záróima:

Urunk hálásak vagyunk Neked, hogy Te nemcsak egy olyan Úr vagy, aki csak szólt, hanem kész voltál cselekedni is értünk. Köszönjük, hogy Te elvégezted hatalmaddal a bűnöktől való megtisztítást, s így örömmel fogadhatjuk ma is Igéd.

Te, aki királyi széken ülő vagy, örökkévaló Úr kérünk igazságoddal légy jelen mindenkor közöttünk. Segíts nekünk abban, hogy Igéd fénye minden alkalommal elsősorban a saját életünket láttassa meg velünk, hogy életünk melyik területén van szükségünk arra, hogy megtisztuljunk. Szabadíts meg bennünket Urunk azoktól a gondolatoktól, amelyek kételkedést, aggodalmat vagy félelmet ültetnek nemcsak a fejünkbe, hanem a szívünkbe is. Szabadíts meg Szentlelked erejével mindentől, ami elszakíthat bennünket Tőled.

Hisszük, hogy Te mindenkor győztes Úr vagy, s Te nem veszítettél még a kereszten sem, sőt mai napig uralkodsz, az Atya jobbján ülsz. Hisszük, hogy egyedüli győztes lehetsz a mi közösségünkben is. Így kérünk, hogy rombold le a gonosz munkáját ott, ahol jelen van a vádaskodás, ahol jelen van az irigység, a felsőbbrendűség gondolata. Kérünk, vezesd Igéddel családjainkat, gyülekezetünket és egyházunkat, hogy hadd lássuk meg, hogy Nélküled nem juthatunk előre az üdvösség útján.

Könyörgünk az ittlévő kevesekért a sokak érdekében. Könyörgünk a vasárnapi istentiszteleteink áldásaiért. Kérünk a megfáradtakért, a gyászban járókért, betegeinkért, özvegyeinkért és árváinkért. Te légy őriző Pásztora nyájadnak. Imádkozunk a ma éjszakáért, a Kárpát-medencei ifjúsági imanap áldásaiért, s megköszönjük neked azokat a fiatalokat, akik szolgálatodban állnak. Jézus Krisztus nevében, hallgasd meg imádságunkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! ²Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égssz meg, és a láng meg nem perzsel téged.” (Ézs43,1b.,2.) Ámen

Ének: 468: „Zengd Jézus nevét, zengd világ...”